

Nederlands

Paaswake B

Paashymne

Aan u allen die hier aanwezig zijt en aan heel de wereld die op verlossing wacht verkondig ik de blijde boodschap van Gods goedheid en Gods trouw: Jezus is de Heer, het licht dat schijnt in onze duisternis. Weest blij en verheugt u. Barmhartige God en Vader in de hemel, vanavond willen wij U danken voor Jezus Christus, uw Zoon, die Gij uit de dood hebt opgewekt omdat Hij liefde was en liefde onsterfelijk is. In Hem zijt Gij één der onzen geworden, nabij, zoals een mens nabij kan zijn. In Hem hebt Gij ons leven gedeeld, van in de wieg tot aan het graf. Hij is de Zoon van uw rijkdom en uw volheid en tegelijk het kind van onze armoede en onze schuld. Hij is uw Woord voor ons, dat zin en uitzicht geeft, hoop en toekomst zonder einde.

Uw licht is Hij in onze duisternis, uw weg en waarheid voor wie verloren gaan. Voor wie in droefheid leven is Hij vreugde en leven voor wie geen leven hebben. Hij is uw kracht voor wie in onmacht leven en machteloosheid voor wie oorlog voeren. Uw barmhartigheid is Hij in onze troosteloze zondigheid, uw voortdurende gave in onze menselijke opgave. Hij is het antwoord op het naamloos wachten van deze aarde, die, hoe rijk ook, te arm is om de verlangens te vervullen die zij haar kinderen heeft meegegeven. Hij is uw hart dat klopt in deze wereld, uw heil in onze geschiedenis. Help ons dit licht, dat Christus is, in deze wereld uit te dragen, nu en alle dagen tot in eeuwigheid.

Eerste lezing Genesis 1,1 – 2,2

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en leeg; duisternis lag over de diepte en een hevige wind joeg de wateren op. Toen sprak God: "Er moet licht zijn!" En er was licht. En God zag dat het licht goed was. God scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde God dag en de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de eerste dag. God sprak: "Er moet een uitspansel zijn tussen de wateren, een afscheiding tussen het ene water en het andere." En God maakte het uitspansel; Hij scheidde het water onder het uitspansel van het water erboven. Zo gebeurde het. Het uitspansel noemde God hemel. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de tweede dag. God sprak: "Het water onder de hemel moet naar een plaats samenvloeien zodat het droge zichtbaar wordt." Zo gebeurde het. Het droge noemde God land en het samengevloede water noemde Hij zee. En God zag dat het goed was. God sprak: "Het land moet zich tooien met jong groen gras, zaadvormend gewas en de vruchtbomen die ieder naar zijn soort hun vruchten dragen met zaad erin." En uit het land schoot jong groen gras op, zaadvormend gewas, in allerlei soorten en bomen die ieder naar zijn soort hun vruchten droegen met zaad erin.

En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de derde dag.

God sprak: "Er moeten lichten zijn aan het hemelgewelf die de dag van de nacht zullen scheiden; zij moeten als tekens dienen, zowel voor de feesten, als voor de dagen en de jaren en tevens als lampen aan het hemelgewelf om de aarde te verlichten." Zo gebeurde het. God maakte de twee grote lampen, de grootste om over de dag te heersen, de kleinste om te heersen over de nacht en Hij maakte ook de sterren. God gaf ze een plaats aan het hemelgewelf om de aarde te verlichten, om te heersen over de dag en over de nacht en om het licht en de duisternis uiteen te houden. En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de vierde dag. God sprak: "Het water moet wemelen van dieren en boven het land moeten de vogels vliegen langs het hemelgewelf." Toen schiep God de grote gedrochten van de zee en al de kriewelende dieren waar het water van wemelt, soort na soort en al de gevleugelde dieren, soort na soort. En God zag dat het goed was. God zegende ze en Hij sprak: "Wees vruchtbaar en word talrijk; gij moet het water van de zee bevolken en de vogels moeten talrijk worden op het land." Het werd avond en het werd ochtend; dat was de vijfde dag. God sprak: "Het land moet levende wezens voortbrengen van allerlei soort: tamme dieren, kruipende dieren en wilde beesten van allerlei soort." Zo gebeurde het. God maakte de wilde beesten, soort na soort, de tamme dieren, soort na soort.

En God zag dat het goed was. God sprak: "Nu gaan wij de mens maken, als beeld van ons, op ons gelijkend; hij zal heersen over de vissen van de zee, de vogels van de lucht, over de tamme dieren, over alle wilde beesten en over al het gedierte dat over de grond kruipt." En God schiep de mens als zijn beeld; als het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. God zegende hen en God sprak tot hen: "Wees vruchtbaar en word talrijk; bevolk de aarde en onderwerp haar; heers over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht en over al het gedierte dat over de grond kruipt." En God sprak: "Hierbij geef Ik alle zaadvormende gewassen op de hele aardbodem aan u en alle bomen met zaaddragende vruchten; zij zullen u tot voedsel dienen. Maar aan alle wilde beesten, aan alle vogels van de lucht en aan alles wat over de grond kruipt, aan al wat dierlijk leven heeft geef Ik het groene gras als voedsel." Zo gebeurde het. God bezag alles wat Hij gemaakt had en Hij zag dat het heel goed was. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de zesde dag.

Zo werden de hemel en de aarde voltooid en alles waarmee ze toegerust zijn. Op de zevende dag bracht God het werk dat Hij verricht had tot voltooiing. Hij rustte op de zevende dag van het werk dat Hij verricht had.

Tweede lezing Genesis 22,1-18

In die dagen stelde God Abraham op de proef. Hij zei tot hem: "Abraham." En hij antwoordde: "Hier ben ik." Hij zei: "Ga met Isaak uw enige zoon die gij liefhebt, naar het land van de Moria, en draag hem daar op de berg die Ik u zal aanwijzen als brandoffer op." De volgende morgen zadelde Abraham zijn ezel, nam twee knechten en zijn zoon Isaak met zich mee en kloofde hout voor het brandoffer. Daarna begaf hij zich op weg naar de plaats die God hem aangewezen had. Op de derde dag zag Abraham in de verte de plaats liggen. Toen zei Abraham tot zijn knechten: "Jullie blijven hier bij de ezel; ik ga met de jongen daarginds heen. Nadat wij ons in aanbidding neergebogen hebben komen wij weer terug." Daarop gaf Abraham zijn zoon Isaak het hout voor het brandoffer te dragen; zelf droeg hij het vuur en het offermes. Zo gingen zij samen op weg. Toen zei Isaak tot zijn vader Abraham: "Vader." Hij antwoordde: "Ja, mijn zoon." Isaak zei: "Wij hebben wel vuur en hout maar waar is het offerdier?" Abraham antwoordde: "God zal zelf wel voor het offerdier zorgen, mijn zoon." En samen gingen zij verder. Toen zij de plaats bereikt hadden die God hen had aangewezen bouwde Abraham daar een altaar, stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, boven op het hout. Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon de keel af te snijden, riep de engel van de Heer hem van uit de hemel toe: "Abraham. Abraham!" En hij antwoordde: "Hier ben ik." Hij zei: "Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat gij God vreest want gij hebt mij uw enige zoon niet willen onthouden." Abraham keek om zich heen en bemerkte een ram die met zijn horens in het struikgewas vastzat. Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op in plaats van zijn zoon. Abraham noemde de plaats: de Heer zal erin voorzien; vandaar dat men nu nog zegt: Op de berg van de Heer zal erin voorzien worden. Toen riep de engel van de Heer voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham en zei: "Bij mijzelf heb Ik gezworen – zo spreekt de Heer – omdat gij dit gedaan hebt en Mij uw eigen zoon niet hebt onthouden daarom zal Ik u overvloedig zegenen en uw nakomelingen talrijker maken dan de sterren aan de hemel en de zandkorrels op het strand van de zee. Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten. Door uw nakomelingen komt zegen over alle volken van de aarde omdat gij naar Mij hebt geluisterd."

Derde lezing Exodus 14,15 – 15,1

In die dagen sprak de Heer tot Mozes: "Wat roept gij Mij toch. Beveel de Israëlieten verder te trekken. Gij zelf moet uw hand opheffen, uw staf uitstrekken over de zee en ze in tweeën splijten. Dan kunnen de Israëlieten over de droge bodem door de zee trekken. Ik ga de Egyptenaren halsstarrig maken zodat zij hen achterna gaan. En dan zal Ik mij verheerlijken ten koste van Farao en heel zijn legermacht, zijn wagens en zijn wagenmenners. De Egyptenaren zullen weten dat Ik de Heer ben, als Ik mij verheerlijk ten koste van Farao, zijn wagens en zijn wagenmenners."

De engel van God die aan de spits van het leger der Israëlieten ging, veranderde van plaats en stelde zich achter hen op, tussen het leger van de Egyptenaren en het leger van de Israëlieten.

De wolk bleef die nacht donker zodat het heel die nacht niet tot een treffen kwam.

Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee en de Heer deed die hele nacht door een sterke oostenwind de zee terugwijken. Hij maakte van de zee droog land en de wateren spleten vaneen. Zo trokken de Israëlieten over de droge bodem de zee door, terwijl de wateren links en rechts een wand vormden. De Egyptenaren zetten de achtervolging in; alle paarden van Farao, zijn wagens en zijn wagenmenners gingen achter de Israëlieten aan de zee in. Tegen de morgenwake richtte de Heer vanuit de wolkkolom en de vuurzuil zijn blikken op de legermacht van de Egyptenaren en bracht ze in verwarring. Hij liet de wielen van de wagens scheeflopen zodat ze slechts met moeite vooruit kwamen. De Egyptenaren riepen uit: "Laten we vluchten voor de Israëlieten, want de Heer strijdt voor hen tegen ons." Toen sprak de Heer tot Mozes: "Strek uw hand uit over de zee dan zal het water terugstromen over de Egyptenaren en hun wagens en wagenmenners." Mozes strekte zijn hand uit over de zee en toen het licht begon te worden vloede de zee naar haar gewone plaats terug. Daar de Egyptenaren er tegen in vluchtten dreef de Heer hen midden in de zee. Het water vloede terug en overspoelde wagens en wagenmenners, heel de strijdmacht van Farao die de Israëlieten op de bodem van de zee achterna waren gegaan. Niet één bleef gespaard. De Israëlieten daarentegen waren over de droge bodem door de zee heengetrokken, terwijl de wateren links en rechts van hen een wand vormden. Zo redde de Heer op deze dag Israël uit de greep van Egypte; Israël zag de Egyptenaren dood op de kust liggen. Toen Israël het machtige optreden van de Heer tegen Egypte gezien had, kreeg het volk ontzag voor de Heer: zij stelden vertrouwen in de Heer en in Mozes zijn dienaar. Toen hieven Mozes en de Israëlieten ter ere van de Heer een lied aan: De Heer bezing ik, de overwinnaar, paarden en ruiters dreef Hij in zee.

Vierde lezing Jesaja 54,5-14

Hij die u schiep... Hij is uw Bruidegom, Hij is uw Schepper; zijn Naam is: Heer der Hemelse Machten; Hij wordt genoemd: uw Verlosser, Israëls Heilige, God van Geheel de Aarde!

Een verlaten, zielsbedroefde vrouw zijt gij maar de Heer roept u weer bij uw naam. Want – zo zegt uw God – kan iemand de geliefde van zijn jeugd wel verstoten? In een plotselinge opwelling heb Ik u in de steek gelaten maar met een grote barmhartigheid zoek Ik u weer op; in een vlaag van toorn heb Ik voor een ogenblik mijn aangezicht van u afgewend maar – zo spreekt de Heer, uw Verlosser – met een eeuwige liefde ontferm Ik Mij weer over u. Zoals Ik ten tijde van Noach gezworen heb dat de wateren de aarde nooit meer zouden bedekken, zo zweer Ik nu nooit meer op u vertoorn te zijn en u nooit meer te bedreigen. Want de bergen mogen wankelen, de heuvels schudden, maar mijn trouw jegens u zal niet wankelen en mijn verbond van liefde niet breken, zegt de Heer die u barmhartig is. Ongelukkige Stad, door stormen geplaagd en troosteloos, zie, uw grondvesten leg Ik met jaspis, uw fundamenten met saffier; uw tinnen maak Ik van robijnen, uw poorten van karbonkels, uw muren van kostbare stenen. Uw kinderen zullen door de Heer onderricht worden en een diepe vrede valt uw zonen ten deel. Gij zult gegrondvest zijn op gerechtigheid: weet u dus vrij van onderdrukking: gij hebt niets te vrezen! En vrij van verschrikking: want geen verschrikking zal u nog ooit overvallen!

Vijfde Lezing Jesaja 55,1-11

Zo spreekt God de Heer: "Komt naar het water, gij allen die dorst lijdt! Ook gij die geen geld hebt, komt toch. Komt kopen, geniet zonder geld en zonder te betalen. Komt kopen wijn en melk.

Wat geeft gij uw geld voor iets dat geen brood is? Wat geeft gij uw arbeid voor iets dat niet voedt? Luistert, luistert naar mij: dan eet gij wat goed is, dan verzadigt gij u aan heerlijke spijs.

Neigt uw oor en komt naar mij en luistert en gij zult leven. Een blijvend verbond ga ik sluiten met u; de gunst, aan David verleend, verloochen ik niet. Hem heb ik gemaakt tot getuige voor de volkeren, tot vorst en gebieder over de naties. Waarlijk, een volk zult gij roepen dat gij niet kent en een volk dat u niet kent snelt naar u toe om wille van Israëls Heilige, die u verheerlijkt.

Zoekt de Heer nu hij zich laat vinden, roept Hem aan nu Hij nabij is. De ongerechte moet zijn weg verlaten, de zondaar zijn gedachten; hij moet naar de Heer terugkeren – de Heer zal zich erbarmen – terug naar onze God, die altijd wil vergeven." "Uw gedachten zijn nu eenmaal niet mijn gedachten, mijn wegen niet uw wegen" – zegt het orakel van de Heer – maar zoals de hemel hoog boven de aarde is, zo hoog gaan mijn wegen uw wegen te boven en mijn gedachten uw gedachten.

Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen en daar pas terugkeren wanneer zij de aarde hebben gedrenkt, haar hebben bevrucht, zodat zij groen wordt, wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven en het brood aan de eter, zo zal het ook gaan met het woord dat komt uit mijn mond: het keert niet vruchteloos naar mij terug; het keert pas weer wanneer het mijn wil volbracht heeft en zijn zending heeft vervuld."

Zesde lezing Baruch 3,9-15.32 – 4,4

Hoor, Israël, de geboden van het leven; luister aandachtig en verwerf wijsheid! Hoe komt het, Israël, dat gij in een vijandig land woont, dat gij oud geworden zijt op vreemde bodem, dat gij onrein geworden zijt als een lijk, en gelijk geworden zijt aan de doden der onderwereld?

Gij hebt de Bron der wijsheid verlaten! Indien gij de weg van God bewandeld hadt zoudt gij nu voor eeuwig in vrede leven! Leer derhalve waar wijsheid gevonden wordt, waar kracht, waar beleid en gij zult weten waar lengte van dagen en leven te vinden zijn, en waar geluk en waar vrede!

Wie heeft haar verblijfplaats gevonden, wie is haar schatkamers binnen gegaan?

Slechts de Alwetende kent de weg, met zijn kennis heeft Hij hem ontdekt, Hij, die de aarde voor immer gegrondvest heeft en die haar met viervoeters bevolkte; Hij, op wiens bevel het licht uitgaat en op wiens wenk het bevend terugkeert; de sterren stralen op hun posten en jubelen van vreugde; Hij roept ze, en ze antwoorden: Hier zijn we! Vol blijdschap flonkeren ze ter ere van hun Schepper. Dat is onze God, niemand is aan Hem gelijk! Hij heeft alle wegen gevonden die tot de wijsheid leiden en Hij heeft ze geleerd aan Jakob, zijn dienaar, aan Israël, zijn vriend. Daarna is zij op aarde verschenen en heeft zij verkeer met de mensen. Zij is het Boek van Gods geboden, de Wet die eeuwig duurt: wie aan haar vasthoudt zal leven, maar wie haar verlaat moet sterven. Kom tot inkeer, Jakob, en houd u vast aan de wijsheid, wandel in de glans van haar licht. Geef uw glorie niet weg aan anderen en uw voorechten niet aan vreemde volken! Israël, hoe gelukkig zijn wij te prijzen: ons is bekend wat God behaagt!

Zevende lezing Ezechiël 36,16-28

Het woord van de Heer kwam tot mij: "Mensenkind, toen het volk van Israël nog op zijn eigen grond woonde heeft het deze door zijn handel en wandel verontreinigd. Daarom liet Ik mijn woede over hen de vrije loop, vanwege het bloed dat ze op de grond vergoten hadden en omdat ze de grond verontreinigd hadden met hun afgoden. Daarom verspreidde Ik hen onder de heidenvolken en werden ze verstrooid over de landen: naar hun handel en wandel heb Ik hen gevonnist. En bij al de heidenvolken waar ze gekomen waren ontwijdden ze mijn heilige naam doordat men van hen zei: Dit is het volk van de Heer en toch moesten ze weg uit zijn land. Dit deed Mij leed om mijn heilige naam die het volk van Israël ontwijdd had onder de heidenvolken waar ze gekomen zijn.

Zeg daarom tot het volk van Israël: Ik zal mijn grote naam die ontwijdd is onder de heidenvolken, die gij tegenover hen ontwijdd hebt, heiligen, opdat de heidenvolken erkennen dat Ik de Heer ben.

Zo spreekt de Heer: Ik zal u wegbrengen uit de heidenvolken, u samenbrengen uit alle landen en u brengen naar uw eigen grond. Ik zal zuiver water op u sprenkelen en ge zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen. Ik zal u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste; Ik zal het stenen hart uit uw lichaam verwijderen en u een hart van vlees geven. Mijn geest zal Ik u geven in uw binnenste en Ik zal maken dat ge mijn wetten nakomt en mijn voorschriften nauwkeurig onderhoudt. Ge zult wonen in het land dat Ik uw vaders gegeven heb. Ge zult voor mij een volk en Ik zal voor u een God zijn."

Epistel Romeinen 6,3-11

Broeders en zusters, gij weet toch dat de doop waardoor wij één zijn geworden met Christus Jezus ons heeft doen delen in zijn dood? Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven, opdat ook wij een nieuw leven zouden leiden zoals Christus door de macht van zijn Vader uit de doden is opgewekt. Zijn wij één met Hem geworden door het beeld van zijn dood dan moeten wij Hem ook volgen in zijn opstanding, in de overtuiging dat onze oude mens met Hem gekruisigd is; daardoor is aan het bestaan in de zonde een einde gekomen, zodat wij niet langer aan de zonde dienstbaar zijn. Want wie gestorven is is rechtens vrij van de zonde. Indien wij dan met Christus gestorven zijn geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven; want wij weten dat Christus eenmaal van de doden

verrezen niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem. Door de dood die Hij gestorven is heeft Hij eens voor al afgerekend met de zonde; het leven dat Hij leeft heeft alleen met God van doen. Zo moet ook gij uzelf beschouwen: als dood voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus.

Evangelie Marcus 16,1-8

Toen de sabbat voorbij was kochten Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus, en Salóme welriekende kruiden om Hem te gaan balsemen. Op de eerste dag van de week, heel vroeg, toen de zon juist op was, gingen zij naar het graf. Maar ze zeiden tot elkaar: "Wie zal de steen voor ons van de ingang van het graf wegrollen?" Opkijkend bemerkten ze echter dat de steen weggerold was; en deze was zeer groot. Binnengetreden in het graf zagen ze tot hun ontsteltenis aan de rechterkant een jongeman zitten in een wit gewaad. Maar hij sprak tot haar: "Schrikt niet. Gij zoekt Jezus de Nazarener die gekruisigd is. Hij is verrezen, Hij is niet hier.

Kijk, dit is de plaats waar men Hem neergelegd had. Gaat aan zijn leerlingen en aan Petrus zeggen: Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult ge Hem zien, zoals Hij u gezegd heeft." De vrouwen gingen naar buiten en vluchtten weg van het graf, want schrik en ontsteltenis hadden hen overweldigd. En uit vrees zeiden ze er niemand iets van.

Van eucharistie naar leven

De verrijzenis van Christus stelde de wereld voor ons open. Het is een gans nieuwe wereld.

De christen die sindsdien solidair is met de Verrezenen, leeft niet langer onder het juk van de zonden. Het bloed van Christus heeft hem zijn zonden vergeven. Nu draagt hij de vruchten van het nieuwe leven in de Geest: liefde, vreugde, vrede en dienstbetoon voor de anderen. Door het dynamisme van de genade meegevoerd weet hij zich de drager van de heilsboodschap voor zijn broeders en zusters.